

August Franciszek Jaderny, urodzony 16 VI 1893 r. we Lwowie, syn Augusta Wiktora i Bronisławy z Bosickich. Absolwent c. k. Gimnazjum Państwowego w Mielcu, egzaminy maturalne zdał w 1914 r. W okresie gimnazjalnym należał do tajnych polskich organizacji patriotycznych: „Teka”, „Świt”, „Zarzewie”, PPS (bojówka) i „Związek Strzelecki”. Po maturze praktykował w aptece Andrzeja Pawlikowskiego w Mielcu. Z powodu choroby nie wstąpił do Legionów Piłsudskiego, ale wkrótce po wyzdrowieniu został wcielony do wojska austriackiego. Służył kolejno w 40 pułku piechoty, 89 pp i 10 pp. Uczestniczył w kampanii rosyjskiej i w czasie bitwy nad Stochodem został ranny. Po wyleczeniu rany ukończył turnus szkoły oficerskiej w Koszycach i został odesłany do macierzystego 40 pp w Samborze. W czasie urlopu w lecie 1916 r. zdał praktyczny egzamin farmaceutyczny w Krakowie. W maju 1918 r. uczestniczył w nieudanym spisku z „Heimkehrerami”, za co został karnie wysłany do Zmerynki, a następnie do Odessy. Posiadał wówczas stopień Kadettaspiranta. W Odessie zastała go rewolucja i później rozpad Austrii. Powrócił do Mielca. Od 1919 r. studiował farmację i filozofię na Uniwersytecie Króla Kazimierza we Lwowie, w 1921 r. uzyskał magisterium z farmacji, a w 1924 r. otrzymał absolutorium z filozofii na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym. W czasie studiów należał do Miejskiej Straży Obywatelskiej we Lwowie, służył w 3 pułku lotniczym (w randze sierżanta), pracował w dowództwie 6 Armii (Oddział II Sztabu Sekcji Defensywy), pełnił funkcję komendanta 4 Obwodu w I Okręgu Związku Obrońców Ojczyzny oraz był członkiem komendy Lwowskiego Okręgu POW i członkiem Związku Strzeleckiego we Lwowie. Jako przedstawiciel Akademickiej Egzekutywy Plebiscytowej Lwów uczestniczył w akcji plebiscytowej na Górnym Śląsku. Powrócił do Mielca i pracował w aptece Andrzeja Pawlikowskiego oraz w Prywatnym Seminarium Nauczycielskim Żeńskim jako nauczyciel przyrody. W 1923 r. wyjechał do Nieszawy, gdzie przez 2 lata pracował jako nauczyciel w Państwowym Seminarium Męskim, a następnie powrócił do aptekarstwa (Działdowo, Grudziądz). Od 1928 r. zamieszkał w Tychach i prowadził aptekę. Był niezwykle aktywnym działaczem społecznym i politycznym. Pełnił funkcje: prezesa Kasyna Obywatelskiego, prezesa Rady Nadzorczej Kasy Oszczędności, prezesa Związku Polskich Kupców i Przemysłowców, członka zarządu LOPP, Ligi Morskiej i Kolonialnej, członka zarządu Narodowo-Chrześcijańskiego Zespołu Pracy oraz członka Związku Powstańców Śląskich i POW. Otrzymał godność członka honorowego OSP w Tychach. W 1938 r., po śmierci żony (mielczanki Marii z Kłosów), przeniósł się do Bydgoszczy. 30 XII 1939 r. został aresztowany przez Niemców za posiadanie broni i posądzony o działalność konspiracyjną. Po długim więzieniu i torturach został rozstrzelany w Cytadeli Poznańskiej, prawdopodobnie 30 IX 1941 r. Miejsce pochówku nieznanne.